

המוגבלים

מחזה מאת גור קורן

גרסה זאת הוכנה עבור תיאטרון בית לסין

דרמטורגיה: אבישי מילשטיין וגלעד קמחי

טקסט "רומאו ויוליה" מאת וויליאם שייקספיר

תרגום ועיבוד: קשת לוי

סייעו במלאכת הכתיבה: נופר הורביץ ומורן רחון

הדמויות:

טוביה ג'ורנו – ראש המשפחה

ורה פרסלני ג'ורנו – אשתו – מעצבת שמלות כלה

צוריאל – בנם. בן 26

טיראן – עובד אצל המשפחה

צה"ל - בן 20, לוקה בפיגור גבולי – מגלם את רומאו

אסתר – בת 24, עיוורת - מגלמת את יוליה.

נינה - בת 42, חרשת - מגלמת את האומנת. (ה"טקסט" שלה יסומן בXXXXX)

כהנא - בן 23, לוקה בתסמונת אספרגר. מגלם את מרקוציו

נדיב – בן 38 כבד שמיעה. מגלם את קפולט, הכומר והרוקח

חמדה- בת 43, לוקה בפיגור קל עד בינוני. עבת בשר. מגלמת את גברת קפולט.

ינון – בן 39 לוקה בפיגור קל מגלם את טיבאלט.

קשת לוי – בת 38 – בימאית להקת "בימת החלומות"

אין לשכפל, להעתיק, לצלם, להקליט, לתרגם, לאחסן במאגר מידע, לשדר או לקלוט בכל אמצעי אלקטרוני, אופטי או מכני או אחר – כל חומר שהוא מחומר זה. שימוש מסחרי כלשהו בחומר זה אסור בהחלט, אלא ברשות מפורשת בכתב מהמחבר.

כל הזכויות שמורות לגור קורן בר גיורא 10/1 תל אביב 64336. 052-4452968

מיוצג ע"י "קנלר ייצוג אומנים". אבן גבירול 62 (פינת צייטלין) קומה ראשונה. תל אביב 6436211

הצעת המחזאי:

לדעתי הצלחת המחזה תקום ותיפול על גילום דמויות "המוגבלים". גילום גרוטסקי של של הדמויות האלה יכול לפגוע בנו לא רק כתיאטרון אלא גם כבני אדם. גם ככה המחזה מפרטט עם גבול הפוליטיקלי קורקט, אז אם אפשר לתת לכם, המבצעים, עצה אחת: תיצרו דמויות עגולות, מקסימות, מלאות ובעיקר אהובות. הייתי מציע לכם את אותה הצעה גם לגבי דמויות העבריינים אבל זה כבר לא ענייני. רק שאם תסתבכו איתם בגילום דמויות לא מחמיאות, הייתי מציע לכם לבדוק טוב טוב מתחת לרכב שלכם כשאתם יוצאים מהתיאטרון... והעיקר - אל תתנו להם את השם שלי.

בהצלחה

גור

תמונה 1 – שישרף מי שהמציא את הטכניון

סלון הכלות "ורה סלון כלות". צוריאל מול מסך הלפטופ שלו. טוביה מעשן במתח, וטיראן שומר על הדלת. ורה תופרת שמלת כלה. האווירה בסלון הכלות מאד מתוחה. על הקיר תמונתו של אביה של ורה (מנשה פרסלני ז"ל) הרדיו דלוק.

קריין הרדיו: ...ולעניין אחר לגמרי – שבוע אחרי הודעת משרד האוצר על הקיצוץ בתקציב, מסתבר שהנפגעים העיקריים הם, כרגיל צריך לומר, משרד התרבות ומשרד הרווחה. כבר הבוקר דווח לנו שהתמיכה הממשלתית לתיאטראות הוקפאה כמו גם התקציב השוטף לאגפי משרד הרווחה השונים. נמצאת איתנו על הקו דוברת התיאטרון הלאומי ...

צפצופ מהמחשב של צוריאל. טוביה מכבה את הרדיו.

טוביה: צוריאל, מה זה אומר?

צוריאל: הכל בשליטה אבא.

טוביה: מה בשליטה? המכשיר ציפצף. אולי קרה משהו למטוס.

צוריאל: הכל בסדר עם המטוס. זה עדכון מהאפליקציה שהמטוס שלנו נכנס

עכשיו למרחב האווירי של מקדוניה.

טוביה: מקדוניה זה טוב.

צפצופ

טוביה: צוריאל, מה זה אומר?

צוריאל: תכנתתי את האפליקציה ככה שכשהטריאנגולציה משתנה, המשדר

מחפש את המקלטים a b ו c עד הטריאנגולציה הבאה. זה האלגוריתם

הכי פשוט של mobile ias

ורה: לב של אמא, אל תדבר אלינו ככה.

צוריאל: איך ככה?

ורה: באנגלית.

צוריאל: אמא אין לי כוח אליך עכשיו.
 טיראן: צוריאל, אני רק השומר הראש, אבל אני רואה דברים מהצד, ואני אגיד לך משהו, לא מדברים ככה להורים.
 ורה: בטכניון לא מלמדים כיבוד אב ואם.
 צוריאל: אני אסביר לכם עוד פעם. אני השתלתי משדר לווייני זעיר לשקיות עם החומר, זה עובד בדיוק כמו ג'י.פי.אס. מכירים ג'י פי אס? – זה משדר ללוויין.
 טיראן: מכיר ג'י פי אס.
 צוריאל: וככה אנחנו מקבלים את המיקום המדויק של החומר ישר מהבטן של הבן אדם.
 ורה: אז לא רק שהעלתם למטוס בן אדם עם שני קילו קוק בבטן דחפתם לו גם צלחת לוויין?
 צוריאל: אמא לא אמרת שאת לא רוצה להיות קשורה לזה?
 ורה: אני לא קשורה לזה, לא רוצה לדעת את מי שלחתם, ומה הכנסתם לו בבטן, אני רק מעצבת שמלות כלה.
 טוביה: ורה, תסמכי על הבן הגאון שלך, הוא עושה לעסק הי טק...
 ורה: הי טק... אבא שלי היה לוקח את החומר, עוטף בנייר עיתון, שם בתיק של המבריא ואומר לו "סע לשלום חביבי".
 צוריאל: בשביל לעטוף קוקאין בנייר עיתון לא הייתם צריכים להביא אותי באמצע סימסטר.
 ורה: לב של אמא, אל תזלזל בשיטות של סבא שלך.
 צוריאל: אני לא מזלזל בשיטות של סבא אבל את ביקשת ממני לעזור בעסק "כי אבא לא מסתדר לבד".
 טוביה: זה מה שאמרת לו "שאני לא מסתדר לבד"?
צפצופ
 טוביה: צוריאל מה זה אומר?
 ורה עונה לטלפון
 ורה: "ורה סלון כלות" בקרוב אצלך שלום.
 טוביה: ורה מה את מתעסקת עכשיו עם השמלות? !
 ורה: אתה מעדיף להוציא חשבונות על "טוביה קוקאין בע"מ"? !
 בטח תבואי, אני פה, בטח תבואי, אני מחכה לך... הוספתי לך פנינים, הגדלתי את המחשוף, לא, אי אפשר עוד קצת את ערומה ... אני פה... תמסרי לאמא... אמון, אמון אמון.

צוריאל: אמא, אנחנו חמש דקות לפני הנחיתה, ואת מארגנת לי פה חתונות?!

ורה: תפרגן זאת השמלה לאשתו של גילי מהכיתה שלך.

צוריאל: זאת השמלה לאשתו של גילי כשרי?

ורה: תתפלא צוריאל יש אנשים בגילך שכן מתחתנים.

טוביה: תגידי לה חצי שמלה מתנה מטוביה ג'ורנו.

ורה: מה יש לך? זאת שמלה של 10,000 שקל.

צפצופ

טוביה: מה זה אומר צוריאל?

פאזזה קטנה

צוריאל: המטוס נחת.

החבורה צוהלת

צוריאל: אמרתי לכם שעם כל הכבוד לשיטות של סבא במאה 21 עסק לא יכול להצליח אם לא מנהלים אותו כמו הי טק.

ורה: עם כל הכבוד להי טק, בשביל לנהל את העסק שלנו גם צריך להיות

גבר. ואיך סבא שלך הגדיר גבר? 1. שידע אישה. 2. שמחק בן אדם. ובשביל

שני הדברים האלה עוד לא המציאו אפליקציה.

צוריאל: אז אני מבטיח לכם היום שבדיוק כמו שהכנסתי היום קוק למקדוניה,

אני "אמחק" בן אדם מתי שרק תרצו, אבל אם בשביל לנהל את העסק הזה

אני גם צריך להתחתן, תמסרי לאבא שלך שיחפש יורש אחר.

ורה: סליחה?! למה שלא תתחתן? אז אתה לא מלך היופי, זה אומר שלא מגיעה

לך מישהי ממוצעת? אתה נכה? אתה גידם? מה אתה פיסח?

טוביה: צוריאל, תקשיב לאמא שלך, בן אדם צריך אישה. (לורה) מה אני בלעדיך?

מנשק את ורה

ורה: תלמד מאבא שלך מה זאת אהבה.

צוריאל: אהבה.... "אהבה" היא בסך הכל תגובה אינסטינקטיבית למאפיינים

פיזיולוגיים. "אהבה" זה הורמון בשם פרומון שעושה לכם סיחרור מטאבולי.

ורה: שיישרף מי שהמציא את הטכניון.

טוביה: אשתי האהובה, למה שלא שנלך עם הבן שלנו ועם הנס האבולוציוני המכונה

טיראן לאכול משהו לכבוד האירוע?

טיראן: אפשר בשיפודים של רצון?

צוריאל: אני צמחוני.

טיראן: קח פרגיות.

ורה: טוב גם אני מתה מרעב, אני מתקשרת לכלה של כשרי שתבוא עוד שעה.

טיראן: מה אני אקח? עגל או כבש?

טוביה: גם עגל וגם כבש הכל עלי. יש לנו שני מיליון לבזבזים.

צפצוף

טוביה: צוריאל מה זה אומר עכשיו? הבן אדם נכנס לדיוטי פרי?

ורה: תגידו לו באפליקציה שיביא לי פקט.

צוריאל: משהו לא בסדר.

טוביה: ורה אני אוהב אותך.

ורה: שיחקת אותה טוביה.

טוביה: לא רק אני, זה גם הגאון שלך.

צוריאל: תקשיבו, נראה לי קרה משהו.

ורה: (מחזיקה שפורפרת) נו למה היא לא עונה עכשיו?

טיראן: אולי אני אקח הודו?

צוריאל: תשתקו רגע! אני חושב שמהו קרה למטוס! התקשורת נמחקה

מהאפליקציה.

טוביה: אפליקציה, אפליקציה אם היה קורה משהו למטוס, אם היה קורה משהו היו

מודיעים ברדיו.

טיראן מדליק את הרדיו.

מתראיינת: זה בלתי אפשרי שהתיאטרון הלאומי לא יכול לשלם משכורות ליוצרים!

לא רק שהוא מקבל מהמדינה את התקציב הכי גבוה... זה התיאטרון שמייצג

אותנו בעולם...

כולם צוחקים. ואז...

קריין: אני נאלץ לקטוע אותך עקב דיווח מיוחד שהתקבל זה עתה: מטוס של של

חברת Air makadonia נחת כעת בנמל התעופה בסקופיה, כשבתוכו אזרח

ישראלי בשם גיל כשרי כשהוא ללא רוח חיים. ורה זורקת מידה את שמלת הכלה

שהחזיקה סיבת המוות היא כנראה התפוצצות שתי מנות סם מסוג קוקאין

שהיו בתוך בטנו של הנוסע. ממשטרת נמל התעופה נמסר שחופץ מהסם

נמצא בשקיות גם משדר לווייני זעיר.. אנחנו נמשיך ונעדכן כשהיה לנו עוד

מידע בנושא...

מכבים את הרדיו. פאוזה.

ורה: אתם שלחתם את גילי כשרי?

טיראן: כפרה עליו.

ורה: מה לגילי כשרי ולהברחות?

טוביה: חתונה זה דבר יקר. רק על השמלה לקחו לו 10,000 שקל.

צלצול טלפון

צוריאל: זה ממקדוניה.

טוביה: מה?

צוריאל: זה הלקוח.

טוביה: תגיד לו שהמשלוח מתעכב.

ורה: מתעכב עד שמה? עד שתחיית המתים תגיע? אתה הרגת אותו טוביה.

טוביה: אני אשם שהוא מת?! הוא הביא לי פתק מרופא שיש לו רגישות לקוקאין?

צוריאל: ... hello

ורה: מה הבעיה הגדולה להבריח סמים למקדוניה?

צוריאל: seems like we have a little problem.

ורה: שנתיים אתה מנסה להכניס גרם קוק למדינה המסריחה הזאת.

צוריאל: yes I'm afraid so

ורה: את הקו של פראג הפסדת, את בודפשט הפסדת, מקדוניה זה הקו היחיד

שנשאר לנו!

צוריאל: you are right off course

ורה: כמה כסף כבר הפסדנו על הניסיונות שלך? שני מיליון?

צוריאל: מיליון וחצי.

ורה: בשביל זה עשית תואר? להשתיל קוק ולוין בבטן של כשרי?

טיראן: כפרה עליו.

צוריאל: זה לא היה אמור להיכשל! בטח כשרי אכל משהו חומצי שהעלה את הph

בקיבה ש Of course we're going to compensate you ...

ורה: מה כל כך קשה להבריח סמים למקדוניה?

צוריאל: כנראה שלאנשים במקדוניה יש התנגדות שנכניס להם סמים למדינה!

ורה: אז למה את האנשים של אבא שלי אף פעם לא תפסו?

טוביה: כי אז לא היו להם מכשירים, לא היו להם כלבים, לא היו ... צוריאל מה הוא

אומר?

צוריאל: הוא לא רוצה לעבוד איתנו יותר.

טוביה: תגיד שאני שולח לו חומר מעולה.

צוריאל: הוא לא רוצה לשמוע אותי.

טוביה: אני יעשה לו בפחות כסף.

ורה: אבא שלי אף פעם לא עשה בפחות כסף.

טוביה: תגיד לו שהוא מקבל שני קילו ב...
צוריאל: הוא רוצה עכשיו 5 קילו.
ורה: מאיפה תשיג עכשיו 5 קילו?
טוביה: זה אצלו תוך שלושה שבועות.
ורה: 5 קילו זה לפחות שני משלוחים.
טוביה: זה אפשרי בשלושה שבועות.
צוריאל: הוא נותן לנו שבוע וחצי.
ורה: ומאיפה הכסף ל 5 קילו?
טוביה: הוא ישלח לנו מקדמה.
צוריאל: הוא אומר שהוא לא שולח מקדמה.
ורה: עזוב את זה טוביה זה לא בשבילך, תגיד לו שאתה מוותר.
פאזזה קטנה
טוביה: תגיד לו שאני מסכים. ושהלוואי והוא ימות אמן.
טיראן: לא אל תגיד את זה, הוא יכול להיפגע.
צוריאל: הוא אומר שאם הפעם זה לא מגיע... אז הוא עובר לעבוד עם גריאני.
צוריאל מנתק את השיחה. פאזזה קטנה.
ורה: בוא ניתן את הקו לגריאני.
צוריאל: אמא די! בואו נחשוב בהגיון רגע...
ורה: אני חושבת בהגיון: גריאני הוא קולגה שלנו. קולגה יותר מוצלח כנראה כי החומר שלו לא נתפס, והאנשים שלו - לא מתים עם סמים בבטן. אולי הוא מחק את אבא שלי אבל הבן אדם הזה יודע להבריח סמים.
טוביה: צוריאל תעשה הזמנה של 5 קילו.
ורה: זה לא בשבילך טוביה. אתה בן אדם טוב, הברחות סמים זה לא בשבילך.
צוריאל: לא כדאי שנתכנן איך אנחנו מעבירים...
טוביה: תתקשר ותזמין 5 קילו!
ורה: זה לא אשמתך שאבא שלי העביר אליך את העסק.
צוריאל: זה יעלה חצי מיליון.
ורה: חצי מיליון? לאבא שלי הוא לא היה...
טוביה: די כבר עם אבא שלך! אבא שלך מת ועכשיו אני מנהל את העסק!
ורה: צוריאל תזמין לי כרטיס טיסה. אני אקח את החומר למקדוניה.
טוביה: וורה אני לא מתערב לך בשמלות אל תתערבי לי בהברחות.
טיראן: טוביה, אני מתנדב לנסוע עם החומר.

צוריאל: טיראן, אתה אסיר משוחרר עם תיק על הריגה וסמים.
 טיראן: אז זה אומר שאין לי זכות לטוס עם קוק ממדינה למדינה?
 טוביה שולף אקדח ומכוון אל ראשו של טיראן.
 טוביה: טיראן אם אתה לא רוצה להגיע ל"רצון" על שיפוד תסתום את הפה שלך!
 ורה: עד כמה שנעים פה, אני אלך לנחם את משפחת כשרי.
 טוביה: טיראן לך איתה.
 ורה: טיראן תישאר פה!.... אוי טוביה על מה שקרה בחוף היונים אנחנו נמשיך
 לשלם כל החיים.
 צוריאל: מה קרה בחוף היונים?
 ורה: תשאל את אבא שלך. עוד אחת מההצלחות שלו.
 ורה יוצאת
 טוביה: טיראן...
 טיראן יוצא ואחרי שנייה חוזר.
 טיראן: אני הבנתי נכון? כבר לא הולכים ל"שיפודי רצון"?
 טיראן יוצא
 צוריאל...מה היה בחוף היונים?
 טוביה: תעזוב את זה!
 צוריאל:עזבתי. יש לי תוכנית מגירה איך להבריח את...
 טוביה: צוריאל רד ממני! עשית את הפאשלה שלך! חצי מיליון עלית לי!
 צוריאל: אבא...
 טוביה:לך!
 צוריאל יוצא. טוביה מסתכל על תמונתו של אבא של ורה.
 טוביה: אה ... אין לך איזה טיפ? כיוון? לא תעזור קצת?
 קול סירנות נשמע בחוץ.
 טוביה: יופי של עזרה.
 דפיקות על הדלת
 למזלי מי ששורד את הבת שלך קטן עליו. פתוח.
 נפתחת הדלת ונכנסים נדיב (בחור כבד שמיעה), וכהנא (הסובל מתסמונת אספרגר)
 כהנא: שלום. אנחנו חברים בלהקת "בימת החלומות" שזה תיאטרון לאנשים בעלי
 מוגבלויות. ואנחנו עוברים בין תושבי השכונה לבקש את עזרתכם.
 טוביה: יש ניידת משטרה בחוץ?
 נדיב: שאלת אותי משהו? אני צריך לראות שפתיים.
 טוביה: משטרה! ראיתם משטרה!?
 נדיב: למה משטרה. רק באנו לבקש תרומה...

כהנא: תרומה ללהקת "בימת החלומות" תיאטרון לאנשים בעלי מוגבלויות ואנחנו עוברים בין תושבי השכונה לבקש את עזרתכם.

טוביה: עכשיו זה זמן לא טוב.

כהנא: אנחנו משתתפים עם ההצגה שלנו בפסטיבל לאנשים בעלי מוגבלויות.

טוביה: ...אתם צריכים כסף?

נדיב: אתה חייב לתת לו לסיים הוא למד את זה בעל פה.

טוביה: אז תסיים.

כהנא: ...אנחנו משתתפים עם הצגה שלנו בפסטיבל תיאטרון בין לאומי לאנשים

עם מוגבלויות. אך בגלל הקיצוץ בתקציב משרד הרווחה לא קיבלנו את

המימון הדרוש לנסיעה. כל תרומה תתקבל בברכה.

טוביה שולף חבילה של שטרות ומגיש להם סטפה של שטרות

טוביה: קחו ותהיו בריאים.

כהנא: אנחנו פונים אליכם לעזרה כדי לסייע לנו להשתתף עם ההצגה שלנו

בפסטיבל...

נדיב: 1000 שקל?! אין לנו חשבונית על 1000 ש"ח!

טוביה: לא צריך חשבונית, רק תלכו מפה בבקשה.

כהנא: השנה יתקיים הפסטיבל במדינת מקדוניה...

נדיב: סטופ כהנא. בוא נלך (לטוביה) אתה על הכיפאק.

טוביה: (לכהנא) רגע, תגיד עוד פעם מה שאמרת.

כהנא: שלום. אנחנו חברים בלהקת "בימת החלומות" תיאטרון לאנשים בעלי

מוגבלויות...

טוביה: לא, לא... מה אמרת אחרי זה?

כהנא: בגלל הקיצוץ בתקציב משרד הרווחה לא קיבלנו את המימון...

טוביה: איפה הפסטיבל מוגבלויות שלכם??

נדיב: מקדוניה.

כהנא: ...יש לנו חשבוניות על סכום של 10 שקלים, 15 שקלים, 20

שקלים, 25 שקלים, 50 שקלים, 75 שקלים, ניתן לשלם במזומן או ב...

האור יורד על טוביה תוך כדי שכהנא ממשיך למלמל

סוף תמונה ראשונה

תמונה 2 – חייבים פה לרקוד!

במתנ"ס העירוני. על הבמה "סצנת הנשף" מתוך "רומאו ויוליה".
 שבעה "שחקנים" על הבמה : צה"ל-מגלם את רומאו, אסתר (ASTAR)- מגלמת את יוליה, נינה- מגלמת את האומנת, כהנא- מגלם את מרקוציו, נדיב- מגלם את קפולט, חמדה - מגלמת את גברת קפולט, ינון- מגלם את טיבאלט.
 כל הדמויות עוטות מסכות כך שלא ניתן לזהות את פניהן.

הצעת המחזאי: עד שהדמויות לא מורידות את המסכות לא צריך להבין שזהו תיאטרון של אנשים בעלי מוגבלויות. אולי ההצגה לא מבריקה במיוחד אבל הצגות לא מבריקות יש בהרבה תיאטראות.

מתוך רומאו ויוליה מערכה ראשונה תמונה 5

נדיב: ברוכים הבאים! ברוכים הבאים!

אסור לעמוד חייבים פה לרקוד!

תזמורת נגנו! שיפכו יין כמים!

לא תרקדו - יבלות ברגליים!

ריקוד, קטע בתנועה. צהל וכהנא (רומאו ומרקוציו) בפרונט.

צהל: מרקוציו, מי זאת רוקדת שם?

כהנא: לא יודע בן דודי היקר.

צה"ל: היא יכולה ללמד לפיד איך מאירים

נראית כמו השמש בשמיים שחורים

יונה לבנה בין עורבים שחורי כנף

אין בנות כמוה ואני לא נסחף.

ריקודים. ינון (טיבאלט) עם חמדה (גברת קפולט) ונדיב (קפולט) בצד.

ינון: אני מזהה את הקול של מונטגיו גם מאלף קילומטר.

איפה החרב שלי? לא אשאיר לו זכר.

חמדה: מה זה טיבאלט? למה אתה זועם בקול?

ינון: דודה, זה מונטגיו בן אויבנו הגדול.

חמדה: זה רומאו הצעיר?

ינון: הוא ולא אחר. הביאו לי חרב. אני כולי בוער כולי

נדיב: שמע אחיין, אף אחד לא יומת בתוך ביתי.

שלוט על עצבך - זוהי פקודתי.

צהל ניגש לאסתר, נוגע בידה

צהל: תסלחי לידי הכופרת שהיא מחללת כזאת קדושה.

היא לא פגשה כזה יופי. סלחי לה לטיפשה.

אסתר: אל תכעס עליה. היא רוצה להתפלל אז היא באה למקדש.

צהל: אז גם שפתיי רוצות להתפלל כנדרש.

קרבה לנשק אותו. צהל מסיר את המסכה שלו.

צהל: מה את עושה? מה את עושה?

כל שאר המוגבלים מסירים גם הם את המסכות. חמדה מביאה ציידנית ופותחת אותה.

סליחה שאני עוצר את החזרה! אבל זה לא מקצועי. אם קובעים

משהו אז קובעים משהו.

נינה: XXX XXX XXXX XXX XX XXX!

ינון: אני אמרתי כפול את הטקסט "אני כולי בוער כולי"?!?

נדיב: היה על הכיפק! חבל שהפסקתם.

חמדה: מישהו רוצה פרוסה עם אבוקדו?

כל ה"שחקנים" מדברים יחדיו עד שנשמע קולה של קשת הבימאית.

קשת: אף- פעם- לא – לעצור! לא חשוב מה קורה- אתם ממשיכים. מישהו שכח

טקסט – ממשיכים, מישהו נפל מהבמה – ממשיכים. מישהו נפצע: פציעה

קלה – ממשיכים, פציעה קשה, לדוגמא נפל עליכם גרזן – עוצרים מוציאים

את הפצוע וממשיכים.

נינה: XXX XX XXX XXX XX XX XX XXX XXXX

קשת: נכון נינה, החוק בתיאטרון הוא...

ינון: שההצגה חייבת להמשיך כל הזמן בלי להפסיק אף פעם היא חייבת להמשיך.

קשת: להמשיך.

כהנא: שמעו סיפורם של שתי משפחות בעיר ורונה הרחוקה. על זוג אוהבים

שקיבלו מ...

נדיב: סטופ כהנא סטופ.

קשת: אני לא מאמינה ששבוע לפני שאנחנו עולים עם ההצגה אתם עוצרים

באמצע.

אסתר: זה לא "אנחנו" עצרנו, זה צהל עצר.

צהל: נכון אסתר עצרתי. כי ניסית לנשק אותי!

אסתר: סליחה באמת שלא יכולתי לעצור את התשוקה שלי, אבל שבוע לפני ההצגה
אני רוצה לשחק פעם אחת באמת.

צהל: זה לא מקצועי להתנשק בחזרות! אני לא מתנשק לפני החזרה הגנראלית!
כהנא: אם לא אומרים "סטופ" אני מרקוציו, אם אומרים "סטופ" אני כהנא
נינה: XX XXX XXX XXX

צהל: ממש לא נינה! לידיעתך התנשקתי עם הרבה בנות בחיים שלי.
קשת: אנחנו ממשיכים מאיפה שהפסקנו. אסתר לא לנשק בינתיים.
חמדה: אני התנשקתי רק עם גלעד מההוסטל אבל בלי לשון.
קשת: מסך!!

צהל ואסתר חוזרים לפוזיציה המשחקית של רומאו ויוליה
צהל: במקום לנסות לנשק אותי כל הזמן תלמדי את הטקסטים שלך.
אסתר: אם לא היה לך פחד מנשיקות הייתי אומרת לך "שק לי בתחת".
צהל: קשת! אין לי פחד נשיקות!...
קשת: סטופ!!! תראו איך אתם נראים! ככה נראית חזרה של קבוצת תיאטרון
מקצועית שמעלה הצגה עוד שבוע?

נינה: XXX XXX XXXX XX XX XX XX XXX XXXX
קשת: זה נכון מהשנינה אמרה?
אסתר: נדיב אתה יכול לתרגם לעיוורת המסכנה מה נינה אמרה בבקשה?
נדיב: נינה אמרה "שבגלל שלא בטוח אם ניסע לפסטיבל אז כולם מתחילים לריב"
כהנא: "...אנחנו משתתפים עם הצגה שלנו בפסטיבל בן לאומי ל..."
קשת: סטופ כהנא! ראש המועצה בעצמו הבטיח לי שאנחנו נטוס לפסטיבל. אל
תדאגו.

הטלפון הנייד של קשת מצלצל

נינה: XXXX XX XX XXX XX

קשת: אני יודעת שזה לא מקצועי נינה, אבל זאת שיחה חשובה.
יוצאת

ינן: אני רוצה לטוס למקדוניה ולקנות בדיוטי פרי נעלי ספורט פומה.
נדיב: בטוח נטוס. אנחנו חייבים להמשיך לאסוף תרומות.

חמדה: אם נשיג כסף - נופיע במקדוניה ויהיה לנו כסף, אם לא - נופיע כאן במתנ"ס
וגם יהיה לנו כסף.

צהל: אני לא משחק את רומאו במתנ"ס!

אסתר: אז למה אתה לא יוצא להתרים?

צהל: אני לא קבצן אני אומן.

אסתר: אתה אומן? אומן שגר בדיר מוגן?
 אל המתנ"ס נכנסים טוביה וטיראן
 אסתר: יש פה מישהו?
 חמדה: אסתר נכנס לפה גבר שחום עור אבל נאה.
 נדיב: זה האיש הביא לנו אתמול 1000 שקל.
 כהנא: ולא הייתה לנו חשבונית לתת לו, כי יש לנו חשבוניות על סכום של 20 ש"ח
 ש"ח, 50 ש"ח ו 100 ש"ח...
 צהל: סטופ כהנא. אפשר לעזור?
 חמדה: אל תכעס עלינו שלא הייתה להם חשבונית.
 ינון: אנחנו יכולים שכל אחד יביא את כל החשבוניות שלו וניתן לו הרבה מאד
 חשבוניות.
 חמדה: כולם להביא את כל החשבוניות שלהם!
 כל המוגבלים מחפשים חשבוניות
 טוביה: אני לא צריך חשבונית! אני רק רציתי לשאול ...
 נכנסת קשת
 קשת: חברים שבו בבקשה.... (מבחינה בטוביה) סליחה, יש לנו את האולם עד חמש!
 נדיב: קשת, זה האיש שתתם לנו 1000 שקל.
 ינון: והוא כועס שלא נתנו לו חשבונית הוא כועס.
 טוביה: אני לא כועס...
 קשת: (מוציאה מעטפה מכיסה). תודה רבה על התרומה אדוני. זה כבר לא רלוונטי
 (מוציאה מהמעטפה 1000 ש"ח ונותנת לטוביה שזו הצידה). חברים, אנחנו לא נוסעים
 למקדוניה.
 תגובות המוגבלים
 קשת: זה היה ראש המועצה בטלפון והוא ביקש למסור לכם "שהוא מאד מצטער
 אבל משרד הרווחה לא העביר להם תקציבים והם לא יוכלו לממן לנו את
 הנסיעה".
 חמדה: קשת אני נורא עצובה.
 ינון: אני לא אקנה נעלי ספורט פומה?
 אסתר: ראש המועצה הוא בן של זונה.
 קשת: די אסתר... אבל הוא הבטיח שנוכל להופיע עם ההצגה במתנ"ס.
 צהל: קשת אני מודיע לך שאני לא משחק את רומאו במתנ"ס!
 חמדה: אני לא עצובה! בואו נלך לבקש עוד תרומות.
 כהנא: "שלום אנחנו חברים בלהקת "בימת החלומות" - תיאטרון לאנשים בעלי
 מו...

כולם: סטופ כהנא!
 קשת: ההתרמות היו בשביל התלבושות שאין לנו. בשביל כרטיסי טיסה צריך סכום שאנחנו לא יכולים להשיג לבד.
 נינה: XX XXX XXX XX XXX XX XXX
 כולם מסכימים
 קשת: רגע חברים! גם אני מאוכזבת אבל...
 טוביה: סליחה, תרשו לי להציג את עצמי, שמי טוביה ואני... אוהב הצגות ... בעצם אני עובד בהצגות אני ...
 ינון: אתה גם שחקן כמונו שחקן?
 טוביה: לא שחקן אני עושה הצגות ב...
 כהנא: בהצגות יש גם מעצב תפאורה, מעצב תלבושות, מעצב תאורה, במאי, עוזר במאי, מפיק...
 טוביה: מפיק! אני מפיק של הצגות.
 צהל: אני ידעתי.
 טוביה: והפקתי כבר הרבה הצגות. ואני מחפש הצגות חדשות להפיק ... אז ההצגה שלכם נוסעת למקדוניה?
 חמדה: אנחנו לא נוסעים למקדוניה ואני עצובה בגלל זה.
 ינון: אני הייתי צריך לקנות נעלי ספורט פומה.
 טוביה: טיראן תברר לגבי שבעה, שמונה כרטיסי טיסה, מתי הפסטיבל שלכם קשת: רגע אחד אדון...
 אסתר: עוד שבוע.
 טוביה: תארגן 8 כרטיסי טיסה לעוד שבוע.
 קשת: חברים תעשו את הצעדים של הנשף בשקט אני רוצה לדבר עם...
 טוביה: טוביה.
 נדיב: הנשף! כהנא עכשיו אתה מרקוציו.
 להקת המוגבלים מתרגלים את הצעדים, טוביה וקשת מדברים בצד
 קשת: תראה טוביה... הקבוצה שלנו שייכת למועצה, שמעבירה אלינו תקציבים של משרד הרווחה ו...
 טוביה: אני לא לוקח מאף אחד שום דבר, אבל אם המדינה לא מסוגלת לתמוך בכם, אז זאת זכות בשבילי ל...
 קשת: טוביה, זה מאד נדיב מצידך ... אבל מה שאני מציעה זה שתדבר עם משרד הרווחה ותציע לתרום להם את הכסף והם כבר יעבירו את זה אלינו.
 טוביה: אין שום סיכוי! להעביר כסף דרך המדינה זה כמו...

טיראן: זה כמו להסניף קוק עם שטר רטוב. הכל נדבק באמצע.
טוביה: למה שאני אתרום את הכסף למדינה? אם המדינה הייתה מתנהלת נכון אז
שחקנים מעולים כמוכם היו צריכים לבקש נדבות?
קשת: אתה צודק אבל...
טוביה: תראי קשת, אם לא מתאים לך אני אמצא הצגה אחרת ש...
פונה ללכת
קשת: ... אתה לא מתכוון להתערב לי מבחינה אומנותית?
טוביה: מה יש לי להתערב?! אני רק רוצה שניסע למקדוניה... אין לכם פה איזה ציוד
ל...?
קשת: תפאורה? לא. יש לי תפיסת חלל סוריאליסטית שמדמה את הבמה לזירת
התרחשות אירונית, אנטייתזה אבסולוטית לטרגדיה המיתית ככה אני יכולה
ליצור אפיזודות ורסטיליות לא מחויבות לריאליזם פלוס לגיטימציה לשבור
את הקיר הרביעי.
טוביה: כן... אני גם בעד זה.
קשת: טוביה, טוביה, סלח לי שהייתי חשדנית זה פשוט נראה לי כל כך מוזר שאתה
לא מכיר אותנו ו... אפילו לא יודע איזה הצגה אנחנו עושים...
טוביה: בדיוק התכוונתי לשאול. חשוב לי לדעת איזה הצגה אתם עושים?
קשת: עיבוד שלי ל"רומאו ויוליה".
טוביה: מי? מי? ...
קשת: למחזה "רומאו ויוליה" ...
טוביה: חומר מקורי. יפה.
קשת: חחח אהבתי.
חברים אני רוצה שתכירו את טוביה והוא... יעזור לנו לנסוע לפסטיבל
במקדוניה.
תגובות המוגבלים
ינון: נעלי פומה! נעלי פומה!
חמדה: טוביה אני אוהבת אותך, אני אוהבת אותך. חמדה מחבקת את טוביה חזק
קשת: אני באמת לא יודעת איך נוכל להודות לך.
טוביה: רק בזה שתעשו הצגה טובה... אתם נראים ממש בסדר גמור, בקושי שמים
לב שאתם מפגרים.
פאוזה מתוחה וכואבת

קשת: טוביה, אף אחד פה לא מפגר. אנחנו לא משתמשים במילה הזאת כאן.
השחקנים שלנו הם אנשים בעלי צרכים מיוחדים! בוא, אני אכיר לך את
הלהקה. זה ינון הוא משחק בהצגה את טיבאלט.
ינון: נעים לי מאד להכיר.
טוביה: ואיזה "צורך מיוחד" יש לו?
קשת: ינון נולד עם לקות שכלית קלה עד בינונית. זה כהנא. כהנא מה אתה משחק
בהצגה?
כהנא: בהצגה אני משחק את מרקוציו, בחיים אני כהנא ואסור להתבלבל.
טוביה: והוא גם לקוי...?
קשת: כהנא אתה רוצה לספר כיצד איבחנו אותך?
כהנא: אובחנתי כ"לוקה בתסמונת האספרגר", שהיא אחת מהלקויות בתסמונות
הקשת האוטיסטית למרות שלמעשה היום כבר לא משתמשים במילה הזאת.
קשת: סטופ כהנא. גאון כמו כל האספרגרים. זאת חמדה. חמדה תגידי לטוביה מה
יש לך.
חמדה: יש לי פרוסה עם אבוקדו אבל אני יכולה להכין לך עם מה שאתה רוצה.
קשת: חמדה היא התורנית שלנו והיא מאובחנת כבעלת לקות שכלית קלה. זה
העוזר שלי נדיב, הוא כבד שמיעה.
טוביה: (צועק) אהלן, מה שלומך!
נדיב: חחח אתה לא צריך לצעוק. אני רק צריך לראות את השפתיים שלך.
קשת: וזאת נינה שלנו.
נינה: XXX XXX XXX XXX XXX XXX XXX
טוביה: אולי כואב לה משהו...?
קשת: היא אמרה שטוב שיש במדינה מי שאכפת לו מהתרבות.
זאת אסתר, היא משחקת את יוליה.
אסתר: אני אסתר ואני עיוורת (We love you Astar)
קשת: ואחרון חביב רומאו שלנו – צהל.
צהל: תודה שאתה עוזר להם. זה החלום שלהם לטוס למקדוניה.
טוביה: הוא אין לו הוא... הוא לא...? אין לו "צורך מיוחד"?
אסתר: יש לו פיגור שכלי אבל הוא לא אומר את זה.
צהל: אין לי שום פיגור שכלי! אומנם קוראים לזה "פיגור גבולי", אבל יש לי איי
קיו כמו לכולם. הייתי יכול אפילו לשרת בצבא אם לא הייתה לי אלרגיה
קשה לחצילים.

טוביה: ותגיד קשת ה... "בעלי צרכים מיוחדים" אני יכול לסמוך עליהם? הם לא יכולים לשכוח...

קשת: לשכוח טקסט? איזה, הם מקצוענים לגמרי, אתה רוצה לראות סצנה לפני שאתה מקבל אותנו? חברים בואו נראה לטוביה את הסצנה של המרפסת.

טוביה: לא אני לא צריך...

חמדה: אתה לא רוצה לראות את המרפסת?! זה מרגש את הלב.

ינון: אנחנו משחקים אמיתי ומתכוונים לטקסט אנחנו מתכוונים.

כהנא: שעושים את "המרפסת" אני משחק עץ בגינה של יוליה.

קשת: חברים מוכנים? ... מסך!

להקת המוגבלים לוקחים עלים/ענפים ומשחקים עצים וצמחים בגנה של יוליה. אסתר עולה אל

"מרפסת". מתוך רומאו ויוליה מערכה שניה תמונה 2

צהל: רק מי שלא נפצע בז לצלקות.

טוביה: זה נכון.

צהל: שקט. אור עולה מהחלון.

טיראן: איפה חלון?

צהל: זה המזרח ויוליה היא השמש.

אסתר: רומאו, למה קוראים לך רומאו?

צהל: את צודקת. קראי לי "אהוב". מעכשיו זהו שמי.

נכנס צוריאל.

צוריאל: אבא, אתה חייב להשאיר את הנייד פתוח ..

טוביה: ששש

אסתר: תגיד, איך הגעת לכאן?

צהל: האהבה הראתה לי את הדרך.

אסתר: אתה אוהב אותי? אני יודעת שהתשובה היא "כן" ואם אתה אוהב, פשוט

תגיד את זה...

האור יורד על צוריאל המאוהב

סוף תמונה 2

תמונה 3 – כולנו מהשוואו ביז

ב "ורה סלון כלות".

טיראן וטוביה עוסקים באריזת קוקאין לשקיות קטנות תוך כדי שהם שוקלים את החומר, צוריאל רושם, מניילן ותוך כדי מתקצר לחבר'ה את "רומאו ויוליה" מתוך הטאבלט שלו.

צוריאל: ... ואז רומיאו מגיע, רואה אותה יוליה שוכבת בקבר, לא זזה.

אז הוא בטוח שהיא ? אז הוא מנשק אותה... שותה מהבקבוק רעל ומת.
בדיוק אז יוליה מתעוררת, ורואה לידה את הגופה של רומאו. אז היא לוקחת את הפגיון, תוקעת לעצמה בחזה ומתה. סוף.

פאזזה קטנה

טוביה: בחיים שלי לא שמעתי סיפור כזה מטומטם.

טיראן: אתה יודע מה, הגיע להם למות. אסור לצאת נגד המשפחה.

טוביה: טוב הן באות עוד מעט.

צוריאל: מי באות ?

טוביה: הבמאית והעיוורת באות לבחור שמלה.

צוריאל: הבמאית ואסתר באות לפה ?

טוביה: מי ידאג להם לתלבושות אם לא המפיק ?

צוריאל: לא כדאי שנתכנן קודם איך אנחנו מבריחים את החומר ?

טוביה: מה יש לתכנן ? אורזים את החומר בתיק של אחת המוטציות. נוסעים לשדה

תעופה, הביטחון שואלים אותו "ארזת לבד" ? המוטציה אומר להם (מחקה

דיבור של מפגרים) "בבי בשבב בהצבב של "בובאו ובוביה" ("אני משחק בהצגה

רומאו ויוליה") לא רק שלא בודקים אותו גם מביאים למוטציה סוכרייה על

מקל.

צוריאל: אני לא יודע אם הייתי שם חמישה קילו קוק על אנשים ברמת גימור

כזאת. הם יכולים לשחק עם זה, הם יכולים לאכול את זה, הם גם יכולים

להגיד לביטחון "שוטר, בירבה בה בצאב" ("שוטר, תראה מה מצאתי").

טיראן: אני מתנדב לטוס איתם. אם מישהו פותח את הפה אני מוחק אותו.
טוביה: עושים עליך חיפוש לפני שאתה עולה על מונית.
צוריאל: אפשר לתכנת שבב על החומר שינטרל את האולטרה סאונד...
טוביה: ראינו מה קרה עם התכנותים שלך! זה המבצע שלי עכשיו. אנחנו הולכים על המוגבלים.
הדלת נפתחת טיראן וטוביה שולפים אקדחים מתוך אינסטינקט. ורה מופיעה בדלת.

ורה: כתוב על השלט בחוץ "ורה סלון כלות" או "ורה, אריזה וממכר קוקאין"?
צוריאל זה המספר של הבת של מרים זאנה, תואר ראשון, לא מכוערת,
כמעט בתולה.

טיראן: כתוב "ורה סלון כלות".

ורה: ובשבילך (לטוביה. נותנת לו פתק) מבריא מעולה: קצין לשעבר, קטוע רגל
מלבנון, עם מלא מקום בתותבת.

טוביה: לא תודה אני כבר מסודר.

ורה: אל תגידו לי שאתם באמת מבריאחים את החומר עם המפגרים!?

טוביה מביט על טיראן

טיראן: לא אמרתי "מפגרים" אמרתי "אנשים עם צרכים מיוחדים".

ורה: יש קוד של מבריאחים, קוד שאבא שלי תמיד הקפיד עליו: "לא מעבירים
חומר על מי שלא יודע שיש עליו חומר".

טוביה: אבא שלך לא הכניס 50 כדור אקסטזי לתחת של כלב פודל?

ורה: ואתה חושב שהפודל לא ידע את זה?! אתה רוצה שיגידו ש"פרסלני
מבריאחים סמים על מפגרים"?

טיראן: אנשים עם צרכים מיוחדים.

טוביה: לא "פרסלני מבריאחים". השם משפחה שלי זה "ג'ורנו"! ומהיום קוראים

לעסק "ג'ורנו ובנו הפקות בע"מ".

ורה: "הפקות"? אתה ראית פעם הצגה בחיים שלך?

צוריאל: שהייתי בן 7 הוא לקח אותי ל"קוסם מארץ עוץ"

ורה: כי אבא שלי שלח אותו לשבור את היד לשחקן שהיה הדחליל. טוביה זאת
ההברחה של החיים שלנו, אתה לא יכול לשים אותה על חבורה של
מוגבלים.

טוביה: ורה הם לא מוגבלים הם ...

צוריאל: סטרט-אפ.

טוביה: הם סטרט-אפ! אחרי מקדוניה אני הולך לרוץ עם ההצגה המטומטמת הזאת בכל העולם. אני אחזיר את הקוים של פראג, של בודפשט, לברלין אני אגיע איתם! אני מתקשר לתיאטרון בברלין "שלום נאצים, רוצים לראות מוטציות משחקות רומאו ויוליה"? והופ קוק פרסי בברלין. אבא שלך הבריה פעם לברלין?

ורה: אתם יכולים לפנות מפה את ה"משרד הפקות" שלכם?
צוריאל: אי אפשר. הן באות לפה לבחור שמלה.

ורה: מי באות לפה?

טיראן: יוליה צריכה שמלת כלה כי היא מתחתנת עם רומאו למרות שהורים שלה לא מרשים.

ורה: טוביה אני לא עובדת עם המפגרים!

טיראן: אנשים עם צריכים מיוחדים.

טוביה מכוון אקדח אל ראשו של טיראן

טוביה: טיראן, עוד מילה אחת אני...

קשת ואסתר מופיעות בדלת הסלון קשת נבהלת קצת

אסתר: מה קרה?

צוריאל: קאט!! (לקשת) בדיוק הסברנו לטיראן על הדו קרב במערכה שנייה. אקשן.

טוביה שוב מאיים על טיראן וטיראן

קשת: ...הדו-קרב הוא במערכה השלישית.

טוביה: צוריאל! פעם אחרונה שאתה מתבלבל בין מערכה שנייה לשלישית!

קשת: וואו תראה את האקדח. (לוקחת את האקדח של טוביה ומתחילה לשחק בו לחרדתם

של העבריינים). איזה ריקוויזיט.

טוביה: ריקווי מה?

קשת: "ריקוויזיט" - אביזר במה - נראה ממש אמיתי. מאיפה השגתם כזה?

צוריאל: מההפקה הקודמת שלנו.

קשת: איזה?

טיראן: הקוסם מארץ עוץ!

קשת: יש שם אקדח?

צוריאל: כשאבא שלי מפיק אז כן.

קשת: אהבתי. מה זה?

טוביה מרים את הארז שהקוק נמצא בו.

טוביה: טיראן תיקח את "הריקוויזיטים" פנימה.

ורה: טוביה אני לא מוכנה שתשים אצלי את "הריקוויזיטים" שלך.

טוביה: זאת ורה, אשתי האהובה והיא תעזור לכם עם השמלה.
 טיראן לוקח את הסמים ויוצא
 קשת: את costume designer?
 ורה: איך קראת לי?
 צוריאל: אמא שלי מעדיפה "מעצבת תלבושות".
 קשת: אהבתי.
 צוריאל: אמא יש איזה שמלה בשביל אסתר?
 ורה: לא.
 צוריאל: יש את השמלה של כשרי. נראה לי שהיא כבר לא תתחתן השבוע.
 השלושה מביטים בוורה בתחינה
 ורה: טוב, תתפשטי שמה (מצביעה לעבר הפרגוד).
 אסתר: איפה להתפשט?
 ורה: שמה. (מצביעה לעבר הפרגוד)
 צוריאל: אמא... (עושה לה תנועות בפנטומימה שאסתר לא רואה)
 ורה: (בלחש) אה היא עיוורת חשבתי מפגרת.
 לב של אמא תעזור לה אתה לא רואה שהיא עיוורת?
 אסתר: (לצוריאל) תן לי את הכתף שלך.
 צוריאל מוציא את אסתר אל מאחורי הפרגוד.
 קשת: מי זה בתמונה?
 ורה: אבא שלי.
 קשת: מאיפה אבא שלך מוכר? הוא...
 טוביה: הוא גם היה מפיק ... והוא נפטר.
 ורה: כן הוא "נפטר" בגלל שמפיק אחר, בן אלף כלבות, הרג אותו.
 קשת: הרג אותו?!
 צוריאל: את יודעת איך זה בתחום ההפקות – יש תחרות מאד גדולה.
 טוביה: ואחרי שהוא נפטר אני התחלתי לנהל את ההפקות.
 ורה: ומאז ההפקות הרבה פחות מצליחות.
 טוביה: ורה את יודעת שהייתה שנה לא קלה בתחום ההפקות.
 קשת: שנה לא קלה? אנחנו חיים בתקופה איומה לתרבות! וזה לא ישתנה עד
 שהממשלה תבין שהתיאטרון שומר עלינו כעם לא פחות משום טנק או
 מטוס.
 טוביה: (לורה) את תראי שעם "הרומאו והיליה" אני הולך לדפוק כזה שלאגר שאני
 אגיע איתו לברלין.

קשת: אני לא מאמינה! החלום שלי זה לעשות הצגה בברלין.
טוביה: אבא של ורה אף פעם לא עשה הצגה בברלין.
ורה: אם אבא שלי היה רוצה הוא היה עושה כל כך הרבה הצגות בברלין
שהגרמנים היו מתים ממנת יתר של תיאטרון.
ורה ניגשת מאחורי הפרגוד ועוזרת לאסתר להתלבש
קשת: (עם ההינומה) איזה פלשבק. לפני שנתיים אני כמעט התחתנתי עם... מעצב
תפאורה שאני לא אגיד את השם כי כולנו מהשוואוביז. כבר היה לנו אולם,
הזמנות, שמלה ומהלחץ של החתונה הבחור התחיל לשתות. וכדי שאני לא
אגלה שהוא נהיה אלכוהוליסט הוא היה מחביא ממני את הבקבוקים.
כשעשינו את "גן הדובדבנים" הייתי מוצאת בקבוקי ערק בתוך התפאורה של
העצים. אז אמרתי לו "זה או אני או הערק".
טיראן: בחירה קשה.
טוביה: אתה מבין צוריאל, הבן אדם החביא את הערק בתוך התפאורה.
צוריאל: זה גאוני.
קשת: אולי מישהו יוכל להביא את אסתר למתנ"ס?
צוריאל: אני אביא אותה, במילא אני צריך לטפל בריקוויזיטים.
קשת: ...ותעשה לי טובה, תעזור לכוכבת ללמוד את סצנת החתונה. (נותנת לצוריאן
את המחזה/דפי טקסט)
טוביה: טיראן קח את קשת לאן שהיא רוצה, (שולף בוכטה של שטרות ונותן לטיראן)
ותקנה לה מה שהיא רוצה.
קשת: אתם יודעים מאיפה אני משיגה פגיון טוב?
טיראן: זה מתאים לך? (שולף סכין קפיצית מהגרב)
קשת: איזה ריקוויזיט! אולי אתה עושה גם קרבות במה?
טיראן: קרבות במה, קרבות לא על הבמה, סתם פיצוצים למוח.
קשת: אהבתי.
טיראן וקשת יוצאים
טוביה: צוריאל תקרא את הרומאו והיוליה ותמצא איזה תפאורה נבנה להם בשביל
להחביא את ה... נותן לו את הארגז עם הקוקאין. טוביה יוצא. נשאים ורה ואסתר
מאחורי הפרגוד וצוריאל
צוריאל: אסתר אמרו לי לעזור לך ללמוד בעל פה.
אסתר: איזה סצנה קשת נתנה לך?
צוריאל: כתוב פה "החתונה".
אסתר: איך אני שונאת את "החתונה".
ורה: תעשי לי טובה, גם ככה הוא לא רוצה להתחתן. הוא "לא מאמין באהבה".

צוריאל:אמא...

ורה: בן 24, מזל בתולה, תואר מהטכניון, אפילו נראה סביר ...

צוריאל: אמא!

ורה: ואפילו חברה לא הייתה לו. ומה משגע אותי? לאמא שלו יש סלון כלות

והוא לא רוצה להתחתן. זה כמו שאמא שלך הייתה אופטומטריסטית.

אסתר: אמא שלי הייתה רופאת שיניים...

ורה: אההה

אסתר: והיא מתה.

ורה: אוי

אסתר: זה בסדר

ורה: אני מצטערת... אני...

אסתר: לא נורא, יש לזה גם יתרונות. היא לא הרשתה לי לאכול סוכריות גומי

ועכשיו אני יכולה לאכול כמה סוכריות שבא לי. גם עיוורת גם יתומה –

דמות טראגית.

צוריאל: לא פלא שנתנו לך לשחק את יוליה.

אסתר: האמת... זה יותר בגלל הקונספט ש"האהבה עיוורת".

צוריאל: אז למה רומאו לא עיוור?

אסתר: כי האהבה הופכת אותך גם למפגר.

צוריאל: לדעתי להתאהב זה בכלל מפגר. אהבה זה בסך הכל ריאקציה כימית:

אסתר יוצאת מאחורי הפרגוד לבושה בשמלת הכלה מיותר לציין שהיא מדהימה ביופיה

... הורמון בשם פרומון שעושה לנו לנו סחרור מטאבולי.

ורה מסובבת את אסתר למראה הגדולה

ורה: (לאסתר) מה את אומרת?

צוריאל: אמא.

ורה: איזה יפה את איזה יפה, צוריאל תעזור לה עם הבעל"פ יוצאת

צוריאל: ... אז איך זה עובד? אני פשוט מקריא לך?

אסתר: לך על זה.

מתוך רומאו ויוליה מערכה שניה תמונה 6

צוריאל: רומאו נקודותיים "יוליה, אם גם את שמחה כמוני והמילים יוצאות

מפיך תמיד בחן אז ספרי לעולם כמה נהיה מאושרים אחרי שנתחתן"

ורה: (מבחוץ) תתחתן כבר נודניק!

אסתר: אם יש...

צוריאל: במשהו אמת...

אסתר: *אם יש במשהו אמת מוצקה אי אפשר לתארה במילים.*

אולי...

צוריאל: *קבצן...*

אסתר: אני לא מצליחה לזכור את הטקסט הזה! אני לא מחוברת לטקסט הזה! אני

לא סובלת את צהל איך אני יכולה לאהוב אותו? טוב. עוד פעם.

צוריאל: *יש מישהו שאת כן אוהבת?*

אסתר: *יש מישהו...*

צוריאל: *אה... אז תסתכלי אלי, כלומר תסכלי לכיוון שלי ותדמיני שאני זה*

הבן אדם הזה שאת אוהבת.

אסתר: *אם יש במשהו אמת מוצקה אי אפשר לתארה במילים.*

אולי קבצן יכול למנות את שווי נכסיו הדלים.

אבל האהבה שלך היא אוצר ששוויו רק גדל וגדל

שלא אוכל למדוד אותו גם אם ממש אשתדל...

ופה אנחנו מתנשקים. כלומר רומאו ויוליה מתנשקים...

צוריאל: *בא לך לעשות את זה עוד פעם?*

אסתר: *בטח.*

צוריאל: *"יוליה אם גם את שמחה כמוני והמילים יוצאות מפיק תמיד בחן*

אז ספרי לעולם כמה נהיה מאושרים אחרי שנתחתן"...

האור יורד על לומדי הטקסט השקדנים

סוף תמונה 3

